

- δεξαίτ' ἄν εὐπρόσωπος ἰλεώς τ', ἰδὼν
 1010 χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ; ὅτω πάρα
 μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
 οὔτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἔρει κακὸν
 τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίον νόθον,
 τὸν δειλία προδόντα καὶ κακανδρία
 1015 σέ, φίλτατ' Αἴαν, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
 κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς;
 τοιαῦτ' ἀνήρ δύσοργος, ἐν γήραι βαρύς,
 ἔρει, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
 τέλος δ', ἀπωστὸς γῆς ἀπορῥιφθήσομαι,
 1020 δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
 τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
 καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὐρόμην.

1011. Pro ἥδιον Δ. et Aug. b. ἴδιον, hic cum glossa οἰκεῖον. La. ἰλεων γρ. ἥδιον. Γ. ἰλεων, Lb. ἰλεων.

1012. Pal. λόγον pro κακόν.

1015. Αἴαν pro Αἴας dedi e Suida in v. κακανδρία.

1019. Libri nonnulli, in quibus Lips. a. La. corr. Lb. Δ. Θ. ἀπορῥιφήσομαι. Vide Porsonum in Adversariis p. 195.

1022. Vulgo παῦρα δ' ὠφελήσιμοι. Γ. Δ. Ald. et Suid. in v. πολλοὶ μὲν, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι. Vulgatam Toupius ad Suid. vol. II. p. 87. ita defendit, ut significari velit, in Troade multi sunt inimici, et qui ὠφελήσιμοι, in paucis ὠφελήσιμοι sunt. Quod mirum cuiquam in mentem venire potuisse. Emendarunt locum Johnsonus et Brunckius.

1023. Libri omnes ταῦτα πάντα. Quod Brunckius dedit, ταῦθ' ἅπαντα, sumptum est ex Eustathio